

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 15546 van 2 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 9 februari 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN STEENHUYSE loco advocaat F. LANDUYT en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.

Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 24 november 2005, verklaart er zich op 25 november 2005 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoeksters asielaanvraag bij beslissing van 22 januari 2007, verstuurd op 25 januari 2007.
- 1.3. De feiten aan de basis van verzoeksters asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaart van Tibetaanse origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kharpong, Kyirong (Volksrepubliek China). Uw vader zou gevangene zijn geweest wegens politieke activiteiten en na zijn vrijlating overleden zijn. In 1990 zou u samen met uw moeder en zus naar Nepal gevlucht zijn. In 1994 zou uw moeder overleden zijn. Uw zus zou non zijn in een klooster en u zou opgevoed geweest zijn door uw oom. Hij zou een verblijfsvergunning hebben in Nepal en gehuwd zijn met een Nepalese. Hij zou uw schoolgeld betaald hebben. In 2002 zou zijn handeltje failliet gegaan zijn en zou hij niet meer in staat geweest zijn uw schoolgeld te betalen. U zou in 2003 beginnen werken als receptioniste in het Garden Hotel. In februari 2005 zou u daar een zekere S.G. ontmoet hebben. Zij zou werken voor de Mao Badi. Zij en andere maoïstische rebellen zouden u verplicht hebben hen op de hoogte te stellen van vergaderingen in het hotel. In augustus 2005 zouden de Mao Badi een aanslag gepleegd hebben op de woning van een chef van het leger. Enkele maoïsten zouden daarna naar uw woning gevlucht zijn. Na de aanslag zouden de Nepalese veiligheidsdiensten huiszoekingen verricht hebben. Ze zouden de drie maoïsten in uw huis betrapt hebben. Ze zouden u en deze drie gearresteerd hebben. Na vier dagen zou u vrijgelaten zijn, dankzij de tussenkomst van de wijkvoorzitter. U zou zich elke tien dagen moeten komen presenteren op het bureau. U zou uw ontslag gekregen hebben. Eind augustus 2005 zou u door vier maoïsten ontvoerd zijn en in hun kamp ondervraagd zijn over uw detentie en wat u gezegd zou hebben aan de veiligheidsdiensten. Na negen dagen zou u hebben kunnen ontsnappen. U zou naar uw oom gevlucht zijn die u verteld zou hebben dat u gezocht werd omdat u zich niet aangemeld had bij de politie. Uw oom zei dat het beter was het land te verlaten. U zou naar Delhi gegaan zijn en daar nog twee maanden verbleven hebben alvorens het vliegtuig te nemen naar Parijs. Op 24 november 2005 bent u aangekomen in België en de volgende dag heeft u hier asiel aangevraagd. U bent in het bezit van volgende documenten: een originele identiteitskaart van het Garden Hotel in Kathmandu, een ontslagbrief van ditzelfde hotel, twee krantenartikels over de situatie in Nepal en de bomaanslag, een originele geboorteakte van de Volksrepubliek China. en een origineel "Green book".”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekster er niet in geslaagd is haar vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - uit informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat de situatie in Nepal inmiddels gewijzigd is, waardoor verzoeksters ingeroepen vrees voor vervolging niet meer aannemelijk is;
 - verzoekster legt bovendien niet het minste bewijs voor van haar aanvaringen met de Mao Badi en haar opsluiting en vrijlating onder voorwaarden door de Nepalese politie;

- het is bevreemdend dat verzoekster zonder Nepalese verblijfsdocumenten in Nepal probleemloos scholing heeft genoten en er nadien enkele jaren heeft gewerkt als receptioniste, en doet samen met het feit dat verzoeksters illegale verblijf in Nepal geen problemen opleverde toen zij zou zijn opgepakt door de Nepalese politie en zich nadien diende te melden, vermoeden dat zij wel degelijk over enige verblijfsdocumenten voor Nepal beschikt;
- de door verzoekster voorgelegde documenten kunnen de appreciatie niet wijzigen.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1.1. Verzoekster is van mening dat zij er wel degelijk in geslaagd is om aan te tonen dat zij in Nepal een vervolgingsrisico loopt zoals dat kan worden begrepen onder de Conventie van Genève of dat noopt tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster geeft toe dat er weliswaar een staakt-het-vuren is, maar dat de situatie nog steeds zeer gespannen is en incidenten zeer frequent voorkomen. Verzoekster haalt verder aan dat uit de recente gegevens blijkt dat Nepalese burgers omwille van het feit dat ze in het verleden door de Nepalese autoriteiten werden gearresteerd of ondervraagd, door de maoïsten als verraders of informanten worden beschouwd of dat dit resulteert in een gebrek aan bescherming voor deze personen.
2. De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing gesteund is op de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt daterend van 2006 en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit volgde dat verzoeksters vrees voor vervolging niet meer aannemelijk werd geacht, gezien het volgens deze informatie weinig waarschijnlijk is dat in de recente situatie Nepalese burgers omwille van het feit dat ze in het verleden door de Nepalese autoriteiten werden gearresteerd of ondervraagd, door de maoïsten als verraders of informanten zullen worden beschouwd of dat dit zou kunnen resulteren in een gebrek aan bescherming voor deze personen. De Raad benadrukt dat de betrokken informatie afkomstig is van CEDOCA, een onafhankelijke en officiële Belgische documentatie- en onderzoeksdienst, en dat deze informatie gebaseerd is op verklaringen van onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen, zoals het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties, zodat de loutere ongefundeerde beweringen die verzoekster aanvoert niet vermogen afbreuk te doen aan de degelijkheid en authenticiteit van deze informatie.
3. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een internetartikel om de bezorgdheid van de Europese Unie voor de onrust in Terai. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoekster geenszins afkomstig is uit Terai maar haar woonplaats had in Baudha. De Raad stelt vast dat verzoekster dit stuk in haar verzoekschrift geheel niet bespreekt, noch uitwerkt op welke wijze dit op haar van toepassing is en haar verklaringen enigszins zou kunnen staven. Een dergelijk stuk kan bovendien geen afbreuk doen aan recente informatie afkomstig van CEDOCA die eveneens door verweerder werd toegevoegd aan de nota. Hieruit blijkt dat zowel de regering als de Maobadi het vredesakkoord respecteren en er sprake is van een sterk verbeterde mensenrechtensituatie. Bovendien dient er op te worden gewezen dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Verzoekster brengt evenwel onvoldoende concrete elementen aan om aannemelijk te maken dat haar leven en vrijheid ondanks de gewijzigde omstandigheden in Nepal ernstig gevaar lopen en dat zij bijgevolg een gegronde persoonsgebonden vrees voor vervolging koestert.

- 2.1.4. Verzoekster ontkent verder dat zij in Nepal een verblijfsvergunning had. Verzoekende partij haalt aan dat zij als illegaal in Nepal verbleef, zij zich wel in het gewone dagdagelijkse leven kon bewegen en dat zij geen problemen met de autoriteiten kende qua verblijfsvergunning. Zij kon school lopen en diende als receptioniste geen identiteitspapieren voor te leggen en werd steeds cash uitbetaald.
5. De Raad stelt vast dat verzoekster volhardt in haar eerdere verklaringen, maar hiermee geenszins het bevreemdend karakter van deze verklaringen verduidelijkt noch aannemelijk maakt. Bovendien dient de Raad verzoekster erop te wijzen dat haar verklaring, dat ze enkel de documenten van haar ouders diende voor te leggen, eveneens vragen oproept te meer daar zij verklaarde dat haar vader reeds stierf in 1988 en haar moeder in 1994 (zie vragenlijst p.4).
- 2.1.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster aan dat zij in een dermate prangende situatie verkeert dat een machtiging tot verblijf in het Rijk de enige oplossing is gezien er een onmogelijkheid tot terugkeer is. De toestand in Irak (sic) is namelijk dermate gevaarlijk aangezien er zelfs een latente burgeroorlog bezig is. Een terugkeer zou betekenen dat verzoekster wordt onderworpen aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het E.V.R.M. Verzoekster merkt tot slot op dat zij als Tibetaanse vluchteling niet terugwijsbaar is naar Nepal, gezien zij aldaar geen statuut heeft. Verzoekster besluit door te stellen dat een terugwijzing naar China hoe dan ook uitgesloten is en verwijst hiervoor naar een schrijven van UNHCR in bijlage.
2. Wat de opgeworpen schending van artikel 3 van het E.V.R.M. betreft, kan worden gesteld dat in het kader van huidig beroep de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de bevoegdheid heeft om artikel 3 E.V.R.M. rechtstreeks te toetsen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel het reële risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst in casu in het kader van de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Het louter declaratief karakter van de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat niet toe ter zake tot een beoordeling over te gaan.
3. Zoals reeds hoger uiteengezet wordt er getwijfeld aan de bewering dat verzoekster geen verblijfsdocumenten voor Nepal heeft. De Raad stelt vast dat verzoekster sinds haar vijfde leefde in Nepal en er zonder problemen naar school kon gaan en kon werken. Verzoekster brengt evenwel onvoldoende concrete elementen aan om aannemelijk te maken dat zij aldaar een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat de bijgevoegde brief van het UNHCR dateert van 6 juni 2003 en waarin twee beslissingen tot onontvankelijkheid van de asielaanvraag worden besproken alsmede enkele aanbevelingen worden gegeven in het kader van de beoordeling van de situatie van Tibetanen op dat ogenblik. De Raad merkt op dat verzoekster niet uitwerkt op welke wijze dit stuk haar vrees voor het lijden van ernstige schade bij terugkeer zou kunnen staven. Een dergelijk stuk laat bijgevolg niet toe om verzoeksters asielaanvraag en aanvraag tot subsidiaire bescherming op andere wijze te appreciëren dan de beoordeling van de

